

Žijeme na síti v totálním pokrytí
a těla čeká sladké hibernační kóma.
Není to snadný keys, citlivý interface,
najdu tě lásko, jen jestli sedíš doma.

Kdykoliv tě potkám, děláš, jako bych byl pro tebe teď jenom vzduch.
A to není fér, já jsem ten samec, já jsem velkej dobrodruh.
Pohled sem a pohled tam, já připadám si hned jako sklo.
Nejsem zrovna výřečnej, když vím, že to jedem navostro.

Miláčku, jsme si souzeni digitálně.
Proč vidíš to tak fatálně?
Totálně digitálně.

Žijeme na síti, koho to nasytí,
když jeden chybný enter všechny plány zmaří.
Já hledám mspace a na něm jó face,
lásko, přidej si mě do knihy tváří.

Vytrvalost pod tím, než se v mém životě nastal velkej zvrát.
Přijalas mou message, začli jsme komunikovat.
Nevypínám comp a stále čekám tu jenom na tebe,
přihlásíš se a začnu psát, letím rovnou s tebou do nebe.

Miláčku, jsme si souzeni digitálně.
Proč vidíš to tak fatálně?
Totálně digitálně.

Můj psaný projev, to je síla, víra, který těžko odoláš,
já umím mluvit s tebou, jenom když se na mě nedíváš.
Nevím, proč mám zrovna já tak neskutečnej handicap,
kdykoliv tě potkám, ko-koktám, no kdo by to byl do mě sakra řek.

Najdu sílu, na to vem jed, jednou se ti fakt představím,
počkám dole na Jeřáku, na schodech tě zastavím:
hele baby, doufám, že to vemeš nějak rozumně,
to jsem přece já, Evžen7, znáš mě intimně.

Miláčku, jsme si souzeni digitálně.
Proč vidíš to tak fatálně?
Totálně digitálně.

Miláčku, jsme si souzeni digitálně.
Proč vidíš to tak fatálně?
Totálně digitálně.

Miláčku, jsme si souzeni digitálně.
Proč vidíš to tak fatálně?
Totálně digitálně.

Miláčku, jsme si souzeni digitálně.
Proč vidíš to tak fatálně?
Totálně digitálně.

Miláčku, jsme si souzeni digitálně.
Proč vidíš to tak fatálně?
Totálně digitálně.

Miláčku...